

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci **M. B.**, zast. advokátem JUDr. Petrem Čichovským, Družstevní 411, Týnec nad Sázavou, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021, čj. MF-16226/2021/3902-4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2021, čj. 17 Af 14/2021-31,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) se neúspěšně domáhal obnovy řízení před Generálním ředitelstvím cel. V řízení, jehož obnovy se domáhal, mu byla uložena pokuta za neoprávněné provozování tzv. „kvízomatu“ v provozovně restaurace. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na obnovu řízení se stěžovatel odvolal, žalovaný však odvolání zamítl a rozhodnutí Generálního ředitelství cel potvrdil. Následně stěžovatel podal žalobu k městskému soudu, který ale řízení o žalobě zastavil, protože stěžovatel včas nezaplatil soudní poplatek. Proti usnesení městského soudu podal stěžovatel kasační stížnosti z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nezpochybňuje, že soudní poplatek nezaplatil v soudem stanovené lhůtě. Toto pochybení prý lze ale omluvit tím, že prodělal nemoc covid-19 s těžším průběhem. V době, kdy měl poplatek zaplatit, byl na zdravotní dovolené. Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[2] Kasační stížnost je přípustná, má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Kasační stížnost však není důvodná.

[3] Městský soud vyzval stěžovatele v řízení o žalobě usnesením ze dne 30. 6. 2021, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za podání žaloby. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno 2. 7. 2021, lhůta pro zaplacení tak uplynula 17. 7. 2021. Stěžovatel ve lhůtě soudní poplatek nezaplatil ani nesdělil, že by z nějakého důvodu nemohl soudní poplatek zaplatit. Městský soud proto na konci července 2021 řízení správně zastavil.

[4] NSS připomíná, že podáním žaloby vznikla stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení, který byl splatný **zároveň** s podáním žaloby [§ 2 odst. 2 písm. a), § 4 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pak platí, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží*. Stěžovatel v nynější věci zaplatil soudní poplatek až dne 5. 8. 2021, poté, co se vrátil ze zdravotní dovolené po prodělané nemoci covid-19 (a poté, co se vrátil z dovolené i jeho advokát). K opožděnému zaplacení poplatku se ale nepřihlíží. NSS dodává, že soudní poplatek byl splatný již zároveň s podáním žaloby. Soudní poplatek za stěžovatele nadto mohl a měl zaplatit advokát, ostatně městský soud správně výzvu k zaplacení soudního poplatku doručil jen jemu.

[5] Podle § 9 odst. 4 písm. c) téhož zákona nicméně *soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit*. O následcích nezaplacení poplatku ve lhůtě i možnosti sdělit soudu okolnosti svědčící o nebezpečí z prodlení městský soud stěžovatele poučil. Stěžovatel však žádné takové okolnosti městskému soudu nesdělil. Důvod, proč nezaplatil soudní poplatek, sdělil až v kasační stížnosti (aniž by jej ale jakkoli doložil). Tento důvod s ohledem na shora uvedené nelze ani podřadit pod § 3 zákona č. 191/2020 Sb., tzv. „lex covid“, tedy nelze říci, že by stěžovatel nemohl soudní poplatek zaplatit kvůli nějakému mimořádnému opatření při epidemii (stěžovatel se tohoto zákona ostatně ani nedovolává).

[6] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[7] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2021

pokračování

Zdeněk Kühn
předseda senátu